

градъ и мѣсто, дѣто имаше самъ той да иде. И казваше имъ: жатва-та е много, а работници-ти малко; за това молетеса на господара на жатва-та да извади работници на жатва-та си. Идете; ето азъ вы працамъ като агнета посрѣдъ вълцы: Не носете кесіа, ни торба, нито обѣща: и никого въ пѣта не поздравлявайте. И въ комото къща влизате, първо дѣмайте; Миръ на този домъ. И ако вѣде тамъ сынъ-тъ на мира; ще почине на него вашій миръ; ако ли не; ще са повърне на васъ. И въ тѣзи къща сѣдете, ѣждте и пійте (което) има у тѣхъ; защото е достоенъ работникъ-тъ за заплатата си, не дѣйте са премѣста изъ къща въ къща. И въ който градъ влизате, и вы приматъ, ѣждте цюто ви прѣдлагатъ; И исцѣлявайте болны-ты, които сж въ него, и казвайте имъ: Навлижило ви е царство-то Божіе. Я въ който градъ влизате, а не вы приматъ; когато излизате на (главны-ты) мѣ у-лицы, речете: И прахъ-тъ, цюто е полѣпналъ по насъ отъ града ви, отръсваме ви (го); но това знайте, че ви е навлижило царството Божіе. Казвамъ ви, че въ она денъ по-леко ще вѣде наказаніе-то на Содомъ, нежели на този градъ. Горко тебѣ Хоразине, горко тебѣ Вифсандо; защото ако да вѣха были въ Тиръ и Сидонъ станалы-ты междъ васъ чѣдеса, отдавна бы са покаали, сѣдаще въ вретиче и пепель. Но на сѣдъ-тъ по леко ще вѣде на Тиръ и на Сидонъ, нежели вамъ. И ты Карпернаме,

който си са възвысилъ до небаса, до ада ще са смжкнешь.

Въ Живота на е; недѣла.

Отъ Лѣка зачало 29.

Иа онова врѣмѣ, Исусъ влѣзе въ Капернаумъ; а на нѣкого си стотника сѣдга-та, който мѣ вѣ милъ, вѣше злѣ боленъ на умирание. И като чѣ за Исуса, прати до него отъ старѣйшины-ты Иудейски, да го молатъ, да доде да исцѣли сѣдга-та мѣ. И тѣ додоха при Исуса, та мѣ са молаха прилѣжно, и дѣмаха: че е достоинъ том, комото ще сторишь това; Защото обыча нашиа народъ, и той ни сзгради сзбориче. Я Исусъ идаше съ тѣхъ; и когато не вѣше вече далечъ отъ къща-та, проводи стотникъ-тъ пріатели до него, да мѣ рѣкжтъ: Господи! Недѣй са трѣди; защото несъмль достоинъ да влѣзешъ подъ моя покровъ. За това нито себе си счетохъ достоинъ да додж при тебе; но речи слово, и ще оздрави сѣдга-та ми. Защото и азъ съмль человекъ подъ власть подчиненъ, и имамъ подъ себе си войны; и казвамъ едномѣ: иди, и отива; и дрѣгимѣ: ела, и дохожда; и на сѣдга-та си: направи това, и направи. Това като чѣ Исусъ почѣди са на него; и обѣрна са та рече на народа, който идаше слѣдъ него: Казвамъ ви, нето въ Израила намѣрихъ толкова вѣра. И когато са завърнаха проводени-ти

въ къщи,